

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Mariany Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **JUDr. F. F.**, bytom v Ž., zastúpeného JUDr. J. K., advokátom so sídlom v Ž.; proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni, ústrediu so sídlom v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o **invalidný dôchodok**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č.k. 25Sd/171/2007-39 z 3. apríla 2008, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 3. apríla 2008, č.k. 25Sd/171/2007-39, **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. X. z 10. júla 2007 – ktorým podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 461/2003 Z.z.“) bol navrhovateľovi priznaný invalidný dôchodok od 28. mája 2007 v sume 6.265,- Sk mesačne, ktorý zároveň podľa § 82 zák.č. 461/2003 Z.z. a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 197/2007 Z.z., ktoré ustanovuje percento zvýšenia dôchodkovej

dávky, bol navrhovateľovi od 1. júla 2007 zvýšený na sumu 6.657,- Sk mesačne – a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že sa stotožnil so závermi odporkyne, lebo hodnotenie miery poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť na dolnej hranici zákonného rozpätia bolo náležite odôvodnené, a to najmä v posudkovom závere lekárskej správy z 21. februára 2008. Odborné nálezy (ORL) u navrhovateľa potvrdzujú obojstrannú praktickú hluchotu a z tohto vyplývajúce porušenie komunikačných schopností je u navrhovateľa korigované načúvacím aparátom. Podľa názoru krajského súdu u navrhovateľa nebola preukázaná sociálna dezintegrácia, nakoľko takýto stav by prakticky vylučoval schopnosť navrhovateľa vykonávať doterajšie zamestnanie, teda povolanie advokáta. Pretože napadnutým rozhodnutím odporkyňa priznala navrhovateľovi dôchodok, na ktorý mu vznikol nárok, krajský súd toto rozhodnutie považoval za správne.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie. Odôvodnil ho v podstate tým, že krajský súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zdôraznil, že krajský súd jeho návrhu nevyhovel, a to napriek skutočnosti, že odborné nálezy u navrhovateľa potvrdzujú obojstrannú praktickú hluchotu. Poukázal na skutočnosť, že v samotnom odôvodnení posudkov sa uvádza, že je sluchovo postihnutý, vybavený načúvacím aparátom rozumie iba zmyslu jednoduchých viet, a to v tichej miestnosti. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že nie je v nijakom smere schopný vykonávať funkciu advokáta, pričom v danom prípade mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je možné určiť minimálne na 80 %, už aj z toho dôvodu, že posudky neposudzovali mieru sociálnej dezintegrácie navrhovateľa a vychádzali z tabuľkových hodnôt, ktoré sú pre neho nevyužiteľné. Podľa názoru navrhovateľa sa krajský súd stotožnil so závermi odborných posudkov, pričom vôbec neskúmal skutkové okolnosti, ktoré nastávajú pri výkone povolania navrhovateľa a mieru sociálnej dezintegrácie.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu nepovažovala dôvody uvedené navrhovateľom za opodstatnené. Zdôraznila, že zdravotný stav a pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľa posúdili pre účely súdneho konania vecne príslušné orgány, pričom posudky boli vypracované po objektívnom posúdení výsledkov vyšetrení navrhovateľa a za jeho osobnej účasti. Vyhotovené posudky, ktoré sú logické a jednoznačné,

boli okrem iného podkladom pre jej rozhodnutie, ako aj pre rozsudok prvostupňového súdu, ktorý navrhla potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Z podkladov administratívneho spisu bolo zistené, že na základe písomnej žiadosti spísanej 28. mája 2007, došlej na ústredie odporkyne 14. júna 2007 si navrhovateľ uplatnil nárok na invalidný dôchodok, ktorý žiadal priznať od 28. mája 2007.

Napadnutým rozhodnutím odporkyňa žiadosti navrhovateľa vyhovela a priznala mu invalidný dôchodok od 28. mája 2007. Z obsahu odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľ bol uznaný za invalidného z dôvodu, že má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 60 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že navrhovateľ uvedené percentuálne ohodnotenie jeho invalidity považoval za nepostačujúce.

Nárok na invalidný dôchodok je podľa § 70 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. podmienený (okrem iného) invaliditou poistenca, teda tým, že poistenec pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (§ 71 ods. 1 zákona), pričom miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4 (§ 71 ods. 5 zákona).

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú (§ 71 ods.6, 7 zákona).

Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10%, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (§ 71 ods. 8 zákona).

Posudkoví lekári, ktorí vyhotovovali posudky tak pred vydaním preskúmaného rozhodnutia odporkyňou, ako aj po podaní opravného prostriedku, postupovali v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami. Na základe odborných nálezov zhodne za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa označili praktickú hluchotu s ťažkým porušením komunikačných schopností s tým, že u navrhovateľa bola miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa prílohy č. 4 zák.č. 461/2003 Z.z. určená v rozsahu 60% (kapitola VII., odd. B, položka 3, písm. b/), t.j. na dolnej hranici z možného rozpätia 60-80 %.

Z dôvodu, že navrhovateľ v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne namietal stanovenie poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 60%, t.j. na dolnej hranici možného rozpätia (60-80%), pre účely súdneho konania posudkový lekár 26. septembra 2007 vypracoval posudok, v rámci ktorého sa s touto námietkou navrhovateľa podrobne zaoberal. Z posudku vyplýva, že komunikačná schopnosť navrhovateľa je narušená, ale pri použití načúvacieho aparátu sa nejedná o ťažké narušenie komunikácie, s klientom je možná komunikácia na vzdialenosť 1,0-1,5m pri strednej hlasitej reči (stavy sa hodnotia s načúvacím aparátom), taktiež nie sú prítomné známky sociálnej dezintegrácie, izolácie, navrhovateľ je emočne vyrovnaný, psychomotorické tempo primerané, nie sú známky poruchy rovnováhy. S poukazom na uvedené bola u navrhovateľa použitá dolná hranica daného rozmedzia miery poklesu schopnosti zárobkovej činnosti, t.j. 60%.

Bez povšimnutia pritom nezostali ani ďalšie zdravotné ťažkosti navrhovateľa (dorzalgie a stav po opakovaných zlomeninách ľavého predlaktia bez funkčného obmedzenia), ktoré ale posudkoví lekári nepovažovali za také, ktoré by v závažnejšej miere ovplyvňovali schopnosť navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť.

Odvolačí súd po oboznámení sa s predloženým kompletným spisovým materiálom krajského súdu vrátane administratívneho spisu odporkyne zistil, že dôvody uvádzané navrhovateľom nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd konštatoval, že v predmetnej veci bol náležite zistený skutkový stav a odporkyňa, ako aj krajský súd z neho vyvodili správne skutkové aj právne závery, s ktorými sa stotožnil. V odvolacom konaní navrhovateľ nepredložil také relevantné dôkazy, ktoré by závery uvedených posudkov spochybnili, resp. ktoré by tvrdili iný rozsah poškodenia, ako bol nimi ustálený.

Za tohto stavu vo veci odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnému navrhovateľovi nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2009

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová